

روش‌های کشت بافت اپی تلیال در پوست خرگوش Albino

دکتر سیدمحمدحسین نوری موگهی - استادیار دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران

دکتر باقر مینایی زنگی - استادیار دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران

دکتر مرتضی شمشیری - استاد انستیتو پاستور ایران

جعفری انارلوی - کارشناس ارشد آناتومی گروه آناتومی

Methods of Epithelial Tissue Culture in Albino Rabbit Skin

ABSTRACT

With the intention of research of various methods of epithelial tissue culture we've studied five french Albino rabbits with an average of 8 weeks. In order to evaluate and control growth and proliferation of autologous cultured tissue samples were obtained on 1st, 5th and 8th days. After fixation of these samples and passing them through various processes, histologic sections were prepared. These sections were stained with H-E and studied by light microscope, we succeeded in developing the original donor surface by 18 times.

Key Words: Culture , Epithelial tissue, Albino rabbit.

چکیده

به منظور بررسی روشهای کشت بافت اپی تلیال، پنج رأس خرگوش فرانسوی از نژاد آلبینو، به سن متوسط هشت هفته را مورد مطالعه قرار دادیم. بدین نحو که جهت بررسی و کنترل رشد و تکثیر بافت اتولوگ کاشته شده، نمونه‌هایی به عنوان کشتهای یک روزه، پنج روزه و هشت روزه برداشت و پس از تثبیت در فرمالین ۱۰ درصد و طی مراحل مختلف تهیه مقاطع بافتی و رنگ آمیزی به روش H-E با میکروسکوپ نوری مورد مطالعه قرار دادیم و توانستیم سطح دهنده اولیه را تا ۱۸ برابر افزایش دهیم.

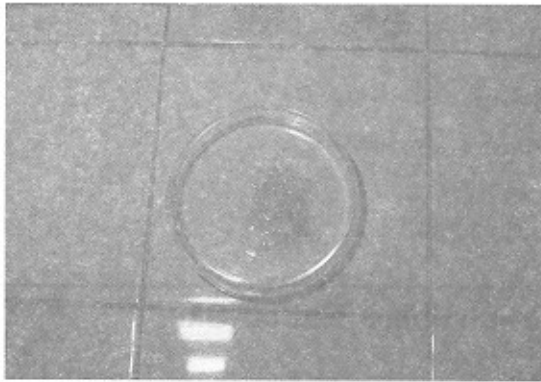
مقدمه

در طول قرن بیستم، انسان دستاوردهای بنیادی و پرازشی را در زمینه کشت بافت و سلولهای جانوری در خارج از بدن موجود زنده کسب نمود. امروزه در تکنیکهای کشت سلولی، جهت بررسی هرچه بیشتر موارد بالینی، از انواع مختلف پیوندها و انتقال بافتها استفاده می‌گردد. همچنین از سلولهای پوستی کشت داده شده جهت پیوندها و حتی پوشش سطحی زخمها در بیماران مبتلا به سوختگی و زخمهای وسیع استفاده می‌شود و استفاده از این روش بیشتر در مواردی که بدن فرد نیازمند به میزان وسیعی پوشش مثل سوختگیهای وسیع، خالهای بزرگ مادرزادی، فقدان مادرزادی پوست و غیره باشد، نمود پیدا می‌کند. بنابراین امروزه می‌توان با روشهای جدید ارائه شده در زمینه کشت بافتها و سلولها، پوست را بصورت invitro تکثیر داده و از میلیونها سلول بدست آمده بصورت اتوگرافت استفاده کرد (۵،۴،۲).

برای اولین بار، در سال ۱۹۷۴، Freeman و همکارانش اقدام به کشت سلولهای اپی تلیالی پوست خرگوش بصورت invitro بر روی سطح ساپورت از پوست خوک، در حضور محیط کشت (Eagle's EMEM (Minimum Essential Medical که به آن ۱۰ درصد fetal calf serum ۱۰۰ U/mp، ۱۰۰ mg/ml، Q پی‌سی‌سیلین استرپتومایسین اضافه شده بود و در انکوباتور با درجه حرارت ۳۷°C، رطوبت ۶۰ درصد و گاز دی‌اکسید کربن ۶ درصد، قرار دادند (۴).

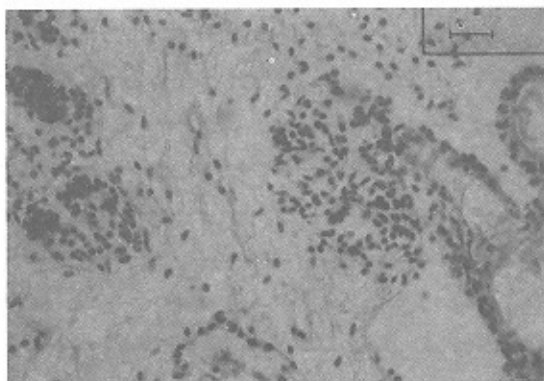
در سال ۱۹۷۵ Green & Rheinwald روش جدیدی جهت کشت سلولهای اپی تلیالی پوست انسان ارائه نمود و آن کشت سلولهای اپی تلیالی بر روی لایه مغذی (Lethally Irradiated 3T3 Mouse Fibroblast) بود. با این روش می‌توان از یک نمونه کوچک پوستی (به وسعت ۳-۲ سانتی‌متر مربع) میلیونها سلول بدست آورد و جهت پیوند و پوشاندن مناطق بدون پوشش مورد استفاده قرار داد (۷،۵). در سال ۱۹۸۱، O'Connor نیز از همین روش جهت درمان سه تن از بیماران خود که دچار سوختگی شده بودند، با موفقیت استفاده کرد (۶). در سال ۱۹۸۳، Hefton نیز از روش کشت آلوژنیک کراتینوسیتها، جهت درمان بیماران خود - با سوختگی ۱۵ تا ۲۵ درصد - با موفقیت استفاده نمود (۶،۱). در طی سالهای ۱۹۸۴ و ۱۹۸۵ Gallico و همکارانش از این روش جهت درمان ده تن از بیماران خود که دچار سوختگی شده بودند با موفقیت استفاده نمودند (۵). در سال ۱۹۸۶ Compton و همکارانش مطالعات وسیعتری انجام دادند و توانستند بر روی ۲۱

تصویر ۱- بعد از هشت روز که سطح بیشتری از بافت پستیپانی با اتولوگ پوشیده شده است

۲- نتایج میکروسکوپی: که شامل بررسی کشتهای یک روزه، پنج روزه و هشت روزه و مقایسه آنها با یکدیگر می باشد. در بررسی میکروسکوپی کشتهای یک روزه، مشاهده می گردد که بین بخش اپیدرمال و درمال پوست، فاصله ای ایجاد شده و همچنین سلولهای سطحی بخش اپیدرمال کاملاً دژنره شده و بصورت کراتینه در آمده اند و فقط سلولهای پایه ای آن جهت رشد و تکثیر و تشکیل لایه اپی تلیالی جدید باقی مانده اند و در بخش درمال پوست نیز سلولهای بخش خارجی فولیکولهای مو، غدد چربی و عروق آن نظم و هماهنگی پوست طبیعی را دارا هستند. بنابراین در کشتهای یک روزه، سلولهای پایه ای اپیدرم، سلولهای بخش خارجی فولیکولهای مو، غدد چربی و عرق هیچگونه رشد و تکثیر و متعاقب آن مهاجرتی جهت تشکیل لایه اپی تلیالی جدید صورت نمی گیرد (تصویر ۲).

تصویر ۲- کشت پکروزه، رنگ آمیزی H & E 400 x

کودک با متوسط سنی ۹ سال و میزان سوختگی ۵۳ تا ۹۸ درصد و عمق سوختگی Full Thickness نتایج موفقیت آمیزی کسب کنند (۲).

در سال ۱۹۹۰ Ronfand و همکارانش متد جدیدتری ارائه نمودند و آن، کشت سلولهای بدست آمده از کشت اولیه بر روی چسب فیبرینی که بطور یکنواخت بر سطح ظرف پتری دیش پخش گردیده است، بود که توانستند با این روش دو تن از بیماران خود را که دچار سوختگی بیش از ۵۰ درصد سطح بدن و با عمق سوختگی Full Thickness شده بودند، بطور موفقیت آمیز عمل کنند (۸).

مواد و روش کار

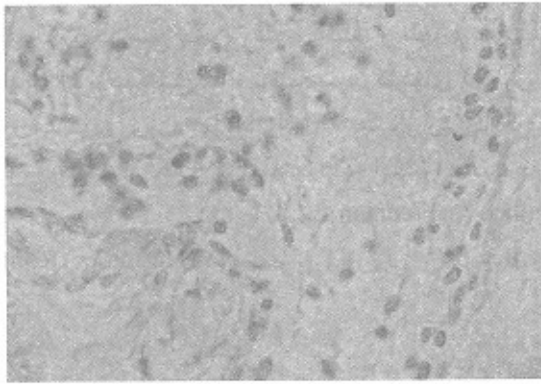
در این پژوهش از پوست خرگوش استفاده شد. به این ترتیب که از یک خرگوش، پوستی به ابعاد ۶ × ۶ سانتیمتر بعنوان سطح ساپورت برداشتم و آن را بصورت برعکس در بوآت قرار دادیم (به این ترتیب که سطح اپیدرمال در کف بوآت و سطح درمال بافت ساپورت به طرف بالا قرار گرفت) و آن را در محیط کشت EMEM و در انکوباتور با درجه حرارت ۳۷ °C، رطوبت مناسب و گاز دی اکسید کربن ۵ درصد قرار دادیم و بعد از ۳ روز از خرگوش دیگر پوستی به ابعاد ۱ × ۲ سانتیمتر (بعنوان اتولوگ) برداشته و با استفاده از دو عدد اسکالپل آن را به قطعات ریز تقسیم کرده و روی سطح درمال بافت ساپورت چیدیم و در محیط کشت EMEM و در انکوباتور با درجه حرارت ۳۷ °C، رطوبت مناسب و گاز دی اکسید کربن ۵ درصد قرار دادیم. ابتدا هر روز و سپس یک روز در میان محیط کشت را تعویض نمودیم. رفته رفته مشاهده گردید که قطعات اتولوگ به سطح زیرین چسبیده و سطح بیشتری از آن را پوشانده است، تا روز هشتم که بافت کاشته شده آماده پیوند گردید. در ضمن نمونه هایی از بافت کاشته شده را بعنوان کشتهای یک روزه، پنج روزه و هشت روزه جهت بررسی و کنترل نحوه رشد و تکثیر قطعات کاشته شده، برداشته، بوسیله فرمالین ۱۰ درصد تثبیت کرده و پس از طی مراحل مختلف تهیه مقاطع بافتی و رنگ آمیزی به روش H&E با استفاده از میکروسکوپ نوری، مورد بررسی قرار دادیم.

نتایج

نتایج شامل دو قسمت است:

۱- نتایج ماکروسکوپی: از روز اول که قطعات اتولوگ کاشته می شوند، تا روز هشتم که بافت آماده پیوند می گردد، قطعات اتولوگ به سطح ساپورت چسبیده و سطح بیشتری از آن را می پوشانند و به این ترتیب ما توانستیم با توجه به امکانات و شرایط موجود، سطحی به وسعت ۱۸ برابر سطح دهنده اولیه بدست آوریم (تصویر ۱).

تصویر ۵- کشت هشت روزه رنگ آمیزی PAS x 400

بحث

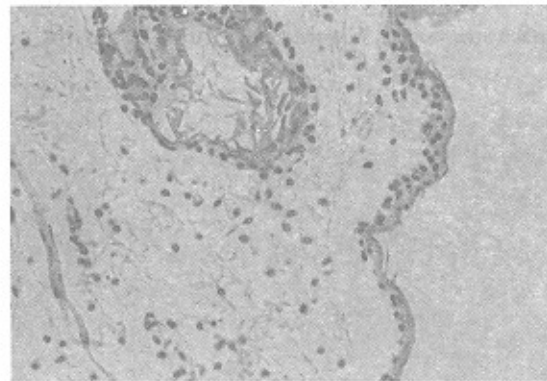
یکی از نتایج بدست آمده این می باشد که سلولهای اپی تلیالی از جمله سلولهای اپیدرمی پوست، می توانند در خارج از محیط طبیعی بدن در شرایط *In vitro* در محیطهای کشت، رشد نمایند و یک لایه منسجم ایجاد نمایند که از آن می توان بعنوان پیوند و پوشش جهت مناطق بدون پوست استفاده نمود. تقریباً تمام افرادی که در رابطه با کشت سلولهای اپی تلیالی پوست تحقیقاتی انجام داده اند به این نکته اذعان دارند. از جمله Freeman که در خصوص کشت سلولهای اپی تلیالی خرگوش بر سطح ساپورت (پوست خوک) کار کرده و توانست از لایه های اپی تلیالی بدست آمده جهت پیوند استفاده نماید (۴). O'Connor و Gallico که بر روی کشت کراتینوسیت های پوست انسان کار کرده و اعلام کردند که سلولهای حاصل یک لایه منسجم ایجاد می نمایند که می توان از آنها بعنوان پیوند استفاده کرد (۵). آقایان Green و Rheinwald هم که روی کشت کراتینوسیت های پوست انسان کار کرده اند، بیان می کنند که جراحان می توانند از این روش جهت ترمیم نواحی وسیعی استفاده کنند (۳).

مورد بعدی، وسعت ناحیه پوششی با توجه به وسعت ناحیه دهنده و همچنین زمان لازم برای تشکیل لایه های اپی تلیالی و استفاده از آنها بعنوان پیوند، جهت پوشش نواحی بدون پوشش می باشد. ما در تحقیق خود توانستیم با توجه به شرایط و امکانات موجود در ظرف مدت ۱۱ روز سطح اپی تلیالی خرگوش دهنده را تا ۱۸ برابر افزایش دهیم.

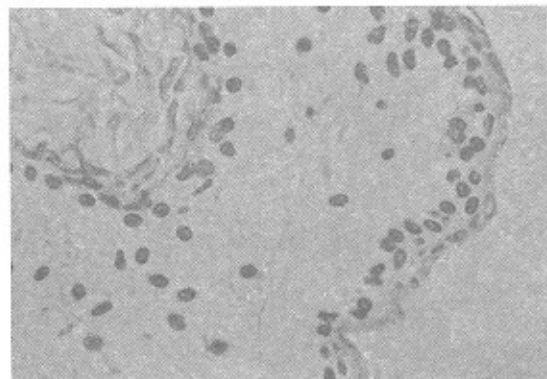
Freeman و همکاران عقیده دارند که در حالت مناسب، با این روش، سطح اپی تلیالی خرگوش دهنده ظرف ۷ تا ۲۱ روز می تواند تا ۵۰ برابر افزایش یابد (۴). البته دیگران به دلیل تفاوت شرایط و روش کار نتایج متفاوتی نسبت به نتایج این تحقیق بدست آورده اند. مثلاً Ronfard با توجه به شرایط و روش کارش توانسته است ظرف مدت ۲۱ روز، از هر یک از بیماران به ترتیب ۵۳۴۲ و ۷۵۰ سانتیمتر مربع از اپی تلیوم کشت داده شده بدست آورد (۸).

در بررسی میکروسکوپی کشتهای پنج روزه مشاهده می گردد که اولاً فاصله بین اپیدرمال و درمال پوست کاشته شده، کاسته شده و ثانیاً سلولهای پایه ای بخش اپیدرمال و سلولهای بخش خارجی فولیکولهای مو، غده چربی و عرق رشد و تکثیر نموده و همچنین جهت تشکیل لایه اپی تلیالی جدید مهاجرت نموده اند (تصاویر ۳ و ۴). در بررسی میکروسکوپی کشت هشت روزه، مشاهده می گردد که سلولهای پایه ای بخش اپیدرمال و سلولهای بخش خارجی فولیکولهای مو، غده چربی و عرق کاملاً رشد و تکثیر و مهاجرت نموده و یک لایه اپی تلیالی جدید ایجاد کرده اند که این لایه اپی تلیالی در بعضی جاها شامل یک ردیف سلول و در بعضی جاها بیش از یک ردیف می باشد (تصویر ۵). در نتیجه، قطعات اتولوگ کاشته شده، در روز هشتم کاملاً آماده پیوند می گردند. در مجموع می توان گفت که سلولهای اپی تلیالی از جمله سلولهای اپی تلیالی پوست را می توان بصورت *In vitro* رشد و تکثیر نمود و از آن بعنوان پیوند جهت پوشش مناطق بدون پوست، استفاده نمود و وسعت ناحیه دهنده را، با توجه به وسعت ناحیه ای که باید تحت پوشش قرار بگیرد، بر اساس شرایط و امکانات موجود تا چندین برابر افزایش داد.

تصویر ۳- کشت پنج روزه رنگ آمیزی E & H x 200

تصویر ۴- کشت پنج روزه رنگ آمیزی E & H x 400

ناحیه پوششی با نظر Green و Rheinwald (۳) Compton (۲) همخوانی ندارد و ملاک تأیید یا رد و یا تفاوت نتایج بدست آمده، بستگی به انتخاب روش کشت سلول اپی‌تلیالی بطریقه‌ای که محققین مختلف استفاده کرده‌اند، دارد. بطور کلی تجربه حاضر تأیید نتایج Tgel و Freeman از دیدگاه هیستولوژیک می‌باشد و این موضوع را که در روز هشتم سلولهای اپی‌تلیالی بطور وسیع تکثیر و مهاجرت نموده و یک لایه اپی‌تلیالی جدید جهت پیوند و پوشش مناطق بدون پوشش تشکیل می‌دهند (۴)، از دیدگاه هیستولوژیک ثابت می‌نماید.

و آقایان Green و Rheinwald نیز توانسته‌اند ظرف مدت ۲۱ روز هزاران سلول اپی‌تلیال کشت داده شده بدست آورده و از آنها جهت آزمایشات مورد بحث استفاده نمایند (۳).

در مورد بررسی نحوه رشد، تکثیر و مهاجرت سلولهای اپی‌تلیالی اتولوگ کاشته شده تحت عنوان کشتهای یک روزه، پنج روزه و هشت روزه نیز، تنها Freeman به همین روش کار کرده است که نتایج حاصل از تحقیق ما کاملاً با نتایج ایشان مطابقت دارد (۴). در مجموع، تجربه حاضر با نظرات Freeman (۹) Gallico (۵) Ronfard (۸) Hefton (۱) همخوانی دارد ولی از نظر زمان وسعت

منابع

- 1- Arons wain wright. Jordan: "The surgical applications and implications and implications of cultured human epidermis". Surgery 111, 74-77, 1992.
- 2- Compton C.C. et al. "Skin regenerated from culture epithelial autografts on full-thickness burn wounds from 6 days to 5 years after grafting". Laboratory Investigation, 60, 600-612, 1989.
- 3- Cooper 8 Hansbrough. "Use of a composite skin graft composed of cultured human keratinocytes and fibroblasts and a collagen - GAG matrix to cover full thickness wounds on Athymic mice". Surgery 109, 198-207, 1991.
- 4- Freeman A.E. Igel H.J et al. "A new methods for covering large surface area wounds with autografts". Arch. Surgery 108, 721-729, 1974.
- 5- Gallico G.G. oconnor N.E. "Cultured epithelium as a keratinocytes grafts". (Surgery 12, 149-157, 1985).
- 6- Limova and Gerkin. "Synthetic membranes and cultured keratinocytes grafts. J Am ACAD Dermatology 23, 713-719, 1990.
- 7- Oconnor N.E. et al. "Grafting of burns with cultured epithelium priepared from autografts epidermal cells". The Lancet 7, 75-78, 1987.
- 8- Ronfard et al. "Use of human keratinocytes cultured on fibrin Glue in the treatment of burn wounds". Burn 17, 181-184, 1991.